దీపావళి కథల పోటీలో రూ. 500 బహుమతి పొందిన కథ

సమస్య

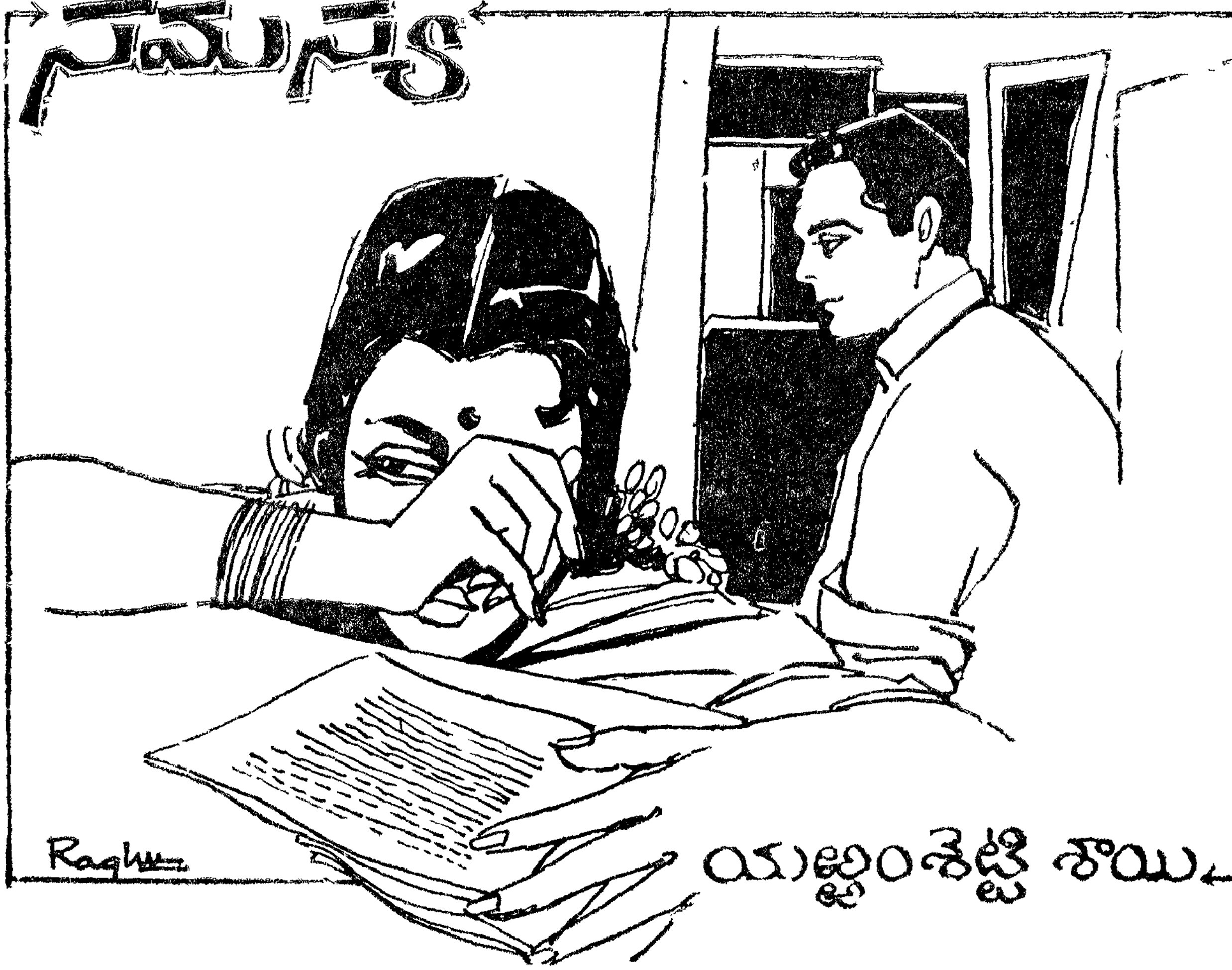

యల్లంశెట్టి శాయి

ఆ ఇంట్లో దిగిన రెండోరోజు నేను కొంటాను, తెల్లారుఝామున మెలకువ వచ్చింది. టైము అయిదయిందప్పుడు. కళ్ళు తెరవగానే వాకిళ్ళూడుస్తున్న పక్కింటామె కనిపించింది. గుడ్డి వెన్నెలలో ముగ్గులు పెడుతోంది. అందంగా— అమాయకంగా ఉందామెమొఖం. చనిపోయి అయిదేళ్ళవుతోన్న మా పిన్నికూతురు శాంత అచ్చం ఇలానే ఉండేది. పక్కింట్లో ఎవరున్నారో ఇంకా తెలీదు. ఆ ఇల్లు అద్దెకు కుదిరిందని చెప్తే రమణ నవ్వాడు.

'భలేవాడి పొరుగున చేరావులే! శీరామ్మూర్తి అని మనాఫీసులోనే రేంప్ — తీలో చేస్తున్నాడు..' అన్నాడు.

'ఏమిటి విశేషం?' అడిగాను.

'చూస్తావుగా ...' అంటూ మాట తప్పించేశాడు.

ఆరోజు సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి ఇంటి కొచ్చేసరికి పక్కవాటాలోనుంచి ఒకస్త్రీ గట్టిగా ఏడుస్తున్న శబ్దం వినిపించింది. అస్పష్టంగా మొగగొంతుకు అరుస్తోంది. మధ్య తలుపుదగ్గరకెళ్ళి చెవి ఆనించి విన్నాను.

'ఆ పొచ్చపుముండా! చంపేస్తాను — ఇంకోసారి కిటికీదగ్గర నిలబడ్డావంటే? ఆ కిటికీ తీయాల్సిన అవసరమేమొచ్చింది నీకు?'

ఆమెను బలంగా గుద్దిన చప్పుడు. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోందామె. నా మనసంతా అదోలా అయిపోయింది. వెనక్కు నడిచి కుర్చీలో కూలబడ్డాను. ఆమె ఏడుపు సన్నగా వినిపిస్తూనే ఉంది. రకరకాల ఆలోచనలు నన్ను కమ్ముకొన్నాయి.

కిటికీదగ్గర నుంచుంటే తప్పేముంది? అంతమాత్రాన కొట్టడమెందుకు? ఒకవేళ ఆమె ప్రవర్తన మంచిదికాదా? ఇంతకు ముందేమయినా కథలు నడిపిందా? కానీ ఆమెను చూస్తూంటే అలాంటి మనిషిలా కనిపించటంలేదే! బహుశా అతను వట్టి అనుమానపుగొడ్డయినా అయిఉండాలి. మన ఊళ్ళల్లో సాధారణంగా ఇలాంటి రకాలు చాలాచోట్ల కనిపిస్తుంటారు. మర్నాడు మధ్యాహ్నం కాంటీన్‌లో రమణ కనిపించాడు.

'ఓ నిముషం మాట్లాడాలి...' అన్నాను.

'శ్రీరామ్మూర్తి గురించేనా?'

'అవును...'

నవ్వాడు వాడు. ఇద్దరం రికార్డ్రూం వెనుక ఉన్న వేపచెట్టు నీడకు చేరుకొన్నాం.

'వాడు మనిషికాదు. పశువు! పెళ్ళాం మీద అనుమానపురోగం. పెళ్ళయి రెండేళ్ళు కాలేదింకా — ఆ అమ్మాయి దెబ్బలు తినని

రోజులేదు. సినిమాలకీ, షికార్లకీ ఎక్కడికీ తీసుకెళ్ళడు. వాడిమొఖం చూడాలంటేనే నాకు పరమచిరాకు — నేనేకాదు ఆఫీసులో ప్రతివాడూ వాడిని కుక్కలా చూస్తారు.'

'ఈ విషయాలన్నీ నీకెలా తెల్సు?'

'లక్ష్మణరావ్ అనీ మనాఫీసులో గుమాస్తా —ఇంతకు ముందు నువ్వుంటున్న ఇంట్లో అద్దెకుండేవాడు అతనిద్వారా తెలిసినయి'

ఆ మధ్యాహ్నం ఇక పని చేయలేకపోయాను ఇలాంటి గొడవలువింటే నా మనసంతా పాడయిపోతుంది. వేరే పనిమీద లగ్నంకాదు రెండు రోజులపాటు మళ్ళీ వాళ్ళ గొడవేమీ వినిపించలేదు నాకు ఆమె కూడా బయట కనిపించలేదెప్పుడూ.

ఆరోజు ఆఫీసులో ఫైల్స్ చూసుకొంటూండగా 'మాష్టారూ!' అన్న పిలుపు వినిపించి తలెత్తి చూశాను.

ఎదురుగా శ్రీరామ్మూర్తి నుంచుని ఉన్నాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రగా తాగినవాడి కళ్ళల్లా ఉన్నాయి. గడ్డం మాసి ఉంది. క్రాఫ్ సరిగ్గా దువ్వలేదు.

'ఏమిటి?' అడిగాను సీరియస్‌గా. వించేతో అతనితో సరిగ్గా మాట్లాడాలని పించలేదు.

'రత్నగిరి ఫైల్ మీదగ్గరుందటగదా? ఒకసారిస్తే ఇన్‌ఫర్‌మేషన్ నోట్ చేసుకొని తిరిగిచ్చేస్తాను.'

'ఇప్పుడు నాకు పనుంది. రేపు రండి... చూస్తాను...' అన్నాను నిర్లక్ష్యంగా. ఎందుకనో అతన్ని అవమానించాలనీ, హింసించాలనీ అనిపించింది నాకాక్షణంలో

'అలాగేనండీ!' అంటూ వెళ్ళిపోయాడతను. మాసిపోయి, అతుకులుపడిన బట్టలున్నయి అతని వంటిమీద

ఆ మర్నాడు అతను వచ్చినప్పుడుకూడా చాలాసేపు నుంచోబెట్టి తరువాత ఫైల్ ఇచ్చాను. ఆ సాయంత్రం అతని గురించి ఆలోచిస్తే నేను చేసిన పని నాకేమంత నచ్చలేదు. అతన్ని అవమానించడానికి నేనెవర్ని? ఆ రాత్రి మళ్ళీ ఆమె ఏడుపు అతను కొట్టేదెబ్బలు స్పష్టంగా వినబడినయి. తెల్లవారేవరకూ నిద్రపట్టలేదు నాకు. అతనసలు ఎందుకలా మారాడో అర్థంచేసుకోడానికి చాలాసేపు ప్రయత్నించాను. కానీ తగిన కారణమేమీ కనిపించలేదు. బహుశా భార్య అందమయిన స్త్రీకావడంవల్లనేమో అనిపించింది. పైగా ఆఫీసులో మా —యటాకూడా అందరూ అతన్ని వెలివేసినట్టు చూడటం మరో కారణం కావచ్చు. అందుమూలాన అతను మరింతగా అడవి మృగంలా మారేందుకు అవకాశం ఉంది గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే అతనేమయినా మనిషిలా మారేందుకు వీలుంటుందేమో!

శాయశక్తులా ప్రయత్నించి అతన్ని మామూలు మనిషిగా మార్చడానికి నిశ్చయించుకొన్నాను. అందరితోపాటు అతన్ని వెలివేయడం చాలా తేలిక. కాని దానిమూలాన జరిగే మేలేమీలేదు.

మర్నాడు ప్రొద్దున అతను ఆఫీసుకి బయల్దేరటం చూసి నేనూ అతన్ని వెంబడించేను. పక్కన నన్ను చూసి 'హలో' అని పలుకరించాడతను.

'ఆఫీస్‌కేనా?' అడిగాను.

అవునంటూ తలూపాడతను. అతన్ని మెల్లగా సంభాషణలోకి దించాను. ఆఫీస్‌కి సంబంధించిన విషయాలు మాట్లాడుకొంటూ ఇద్దరం ఆఫీస్ చేరుకొన్నాము. ఆరోజు మధ్యాహ్నం అతని టేబుల్‌దగ్గర కెళ్ళి 'కాంటీన్‌కొస్తున్నారా?' అనడిగాను.

'ఓ! ఇప్పుడే! ఒక్కక్షణంలోవస్తాను.' అంటూ ఫైళ్ళు సర్ది లోపల ఉంచి నాతోపాటు బయల్దేరాడతను.

ఇద్దరం కాఫీలు తాగాం

'గంట లోపల నాలుగుకేసుల రిపోర్టు ఇమ్మంటాడు హెడ్‌క్లర్క్! అదెట్లా కుదురుతుంది చెప్పండి! ప్రాణం తీస్తున్నాడు ..' బాధగా అన్నాడతను.

'వాడి మొహం! మీ టైమ్ మీరు తీసుకొని మెల్లగా చేయండి...' అన్నాను.

అతను కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా నావంక చూశాడు.

హెడ్‌క్లర్క్ దురాగతాలు కొన్ని ఏకరువు పెట్టాడు.

మాట్లాడుతూన్నప్పుడు మధ్య మధ్య కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడకుండా ఠక్కున ఆగిపోవటం గమనించాను బహుశా ఆ కాసేపు భార్య గురించే ఆలోచిస్తూండి ఉండవచ్చు. భార్యఇంట్లో ఒక్కర్తే ఏం చేస్తోందో? ఎవరి వంకయినా చూస్తోందేమోనని నవ్వుతోందేమో అన్న విషబీజాలు అప్పుడే నాటుకొంటయ్యనుకొంటాను

ఆ సాయంత్రంకూడా ఇద్దరం కలిసే ఇంటికి వెళ్ళాం. వారం రోజుల్లోగా మా స్నేహం చాలా వృద్ధయింది. ఇద్దరం ఒకరోజు సినిమాకికూడా వెళ్ళాం. అయితే సినిమాకెళ్ళేప్పుడు భార్యని ఇంట్లో ఉంచి తలుపులు తాళాలేసి బయల్దేరాడతను షాక్ తగిలినట్లయింది నాకు అతని ప్రవర్తన చూసి. మరీ ఇంత అనుమానమా? బహుశా వీడింక మారడేమో అనికూడా అనిపించింది.

సినిమాలో హీరో హీరోయిన్‌ని అపార్థం చేసుకొని అనుమానించి వదిలేస్తాడు. అది చూసు న్నప్పుడు అతని మొహంలోకి చూశాను పాలిపోయింది సినిమానుంచి ఇంటికొచ్చేటప్పుడు నెమ్మదిగా సినిమా విషయం కదిపాను.

'భార్యని అలా అనుమానించడానికి సిగ్గుండాలి ... వాడు మనిషికాదు ...' అన్నాను.

'అవును...' అన్నాడతను ఖంగారుగా.

'నాకలాంటి వాళ్ళనిచూస్తే అసహ్యం! భార్యంటే మన జీవితమంతా మనతో కలిసి ఉండి—అన్నిటినీ సమానంగా పంచుకొనే మనిషి —ఆమెను నమ్మలేకపోతే ఇక అనవసరం—ఇద్దరూ విడిపోవడం మంచిది.'

అతనేమీ మాటాడలేదు. మౌనంగా నడిచాడు ఇంటివరకూనూ!

ఆ తరువాత నాలుగు రోజుల వరకూ ఆమె ఏడుపు వినిపించలేదు. అతనిలో కొంత పరివర్తన వచ్చి ఉంటుందనుకొన్నాను. అదిమొదలు వదలకుండా అతని వెంట తిరగడం మొదలుపెట్టాను. ఇద్దరి మధ్యా సన్నిహితత్వం పెరిగిపోయింది. తన గురించి చెప్పుకొన్నాడతను ఒకరోజు.

'చాలా బీదకుటుంబం మాష్టారూ మాది. మా ఊళ్ళో తల్లి తండ్రీ ఇద్దరు చెల్లాయిలూ ఉన్నారు ప్రతినెలా నేను డబ్బు పంపాలి ఇంటికి. లేపోతే వాళ్ళకు గడవడం కష్టం. చెల్లాయికి పెళ్ళికూడా నేనే చెయ్యాలి...' అతన్నిచూస్తే మొదటసారిగా జాలి కలిగింది నాకు.

'నేను ఎప్పటినుంచో మిమ్మల్నో విషయం అడగాలనుకొంటున్నాను!' అన్నాను నెమ్మదిగా.

'అడగండి!' అన్నాడతను పొడిగా.

బహుశా నేనడగబోయేది ఊహించి ఉండవచ్చు.

'రోజూ మీ ఇంట్లోంచి కేకలు విని

R.S.
DAYAL
INK REGD.
దయాల్ ఇంక్
BEST FOR ALL PENS
DAYALBAGH INK FACTORY
KAKINADA

గృహిణులకు
వరప్రసాదము
ప్రీతి ప్రెస్ ఫ్యాక్టరీ
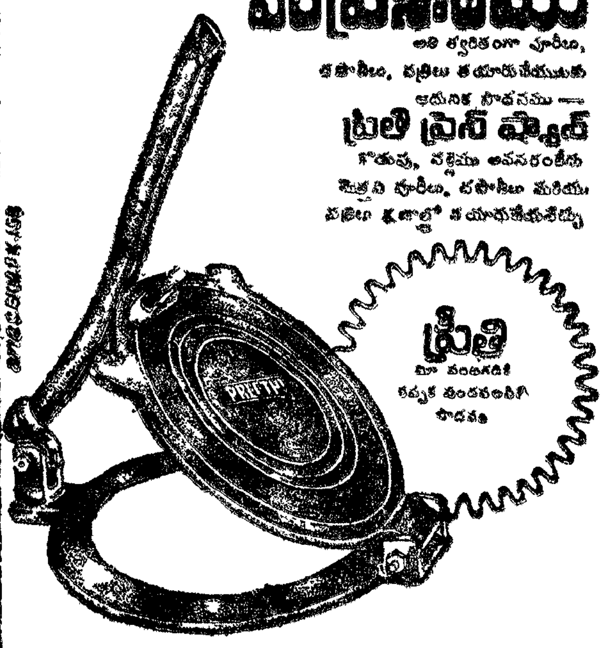

Manufactured and marketed by:
P. KESAVAN & COMPANY
P.B.No. 1129 T.D. Road, Ernakulam, Cochin-11

ఫిర్యాంటాయి. మీ ఇద్దరికీ అంతగా పొత్తు కుదరదనుకుంటాను...'

అతను కొద్దిక్షణాలు మాట్లాడ లేక పోయాడు.

'మీరు అన్నది నిజమేనండీ! మా యింట్లో జరిగే అల్లరంతా మీకు వినబడుతూనే ఉండవచ్చు...'

అతని కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు తిరిగినయి. ఆవేశంగా మాట్లాడసాగాడు హఠాత్తుగా.

'అది...నా భార్య ప్రవర్తన మంచిది కాదు సార్...నేను చాలా మామూలు మనిషిని చిన్నప్పుడు తినడానికి తిండికూడా లేకుండా పెరిగానండీ — ఒకోరోజు ఆకలితో అలమటించి పోయేవాణ్ణి. పస్తులున్నప్పుడుకూడా ఎప్పుడూ నేను దొంగతనం చేయలేదు. చేయడానికి చాలా అవకాశాలు ఉండేవి నాకు. కాని నాకు నీతిమీద అభిమానం ఎక్కువ. ఆ గుణం ఎలా అబ్బిందో నాకే తెలీదు. నా వివాహం అయేముందు ఎన్నో కలలు కన్నాను సార్! నాభార్య అందంగా ఉండాలనీ, నన్నమితంగా ప్రేమించాలనీ, ఇద్దరం మూడుపూవు లారుకాయలుగా జీవితం గడపాలనీ—చాలా చాలా దురాశపడ్డాను. కాని దేవుడు మరోరకంగా చూశాడు...'

అతని గొంతు గద్గదికమయిపోయింది.

'నేనింతవరకూ ఎవ్వరికీ చెప్ప లేదు సార్! చెప్పకూడదనే అనుకొన్నాను. ఈ రహస్యం నాతోనే సమాధి అయిపోవాలని కూడా అనుకొన్నాను. అందుకే అందరూ నన్ను అనుమానించారు. కసాయివాడినని, అనుమానపుగొడ్డునని ప్రచారం చేశారు. సహించాను ... చాలాకాలానికి మీరు నా మనసుకి దగ్గరయ్యారు. బహుశా నన్నర్థం చేసుకోవాలంటే అది మీ ఒక్కరివల్లనే అవుతుంది...

'మా పెళ్ళయి వారంరోజులవుతుంది. నేను ఇక్కడ కొత్తగా కాపరం పెట్టాను. ఓరోజు దేనికో ఆమె పెట్టె వెదికాను. లోపల ఆమె అంతకుముందు జరిపిన ప్రేమ కథలు ఉత్తరాల రూపంలో ఉన్నాయి. నా గుండె ఆగిపోయినట్లయింది. వెంటనే పిలిచి ఉత్తరాలు చూపించి ఇదేమిటని అడిగాను.

'పెళ్లికాకముందు అతనూ నేనూ రాసుకొన్న ఉత్తరాలు' అని జవాబు చెప్పింది,

నాకు వొళ్ళు మండిపోయింది. రక్తం ఉడికి పోతున్నట్లనిపించింది. భార్య మరో మగాడితో ప్రణయం జరిపే కథలు కొన్ని నేను హైస్కూల్‌రోజుల్లో సెక్స్ మాగజైన్స్‌లో చదివాను. అప్పుడవి సరదాగానే ఉండేవి. కాని నా విషయంలో జరిగేసరికి పిచ్చెక్కినట్లయింది నాకు.

'నాకీవిషయం ఇంతవరకూ ఎందుకు చెప్పలేదు?' అడిగాను కోపంగా.

ఆమె ఏమాత్రం భయపడలేదు.

'మీకు చెప్పే అవకాశం రాలేదు...' అంది తాపీగా.

'వాడెవడితోనో ప్రేమకలాపాలు జరిపి నన్నెందుకు పెళ్ళిచేసుకొన్నావ్?' అనడిగాను కోపం అణచుకొంటూ.

'మా ఇంట్లో వాళ్ళు ఒప్పుకోలేదు, అతన్ని చేసుకోడానికి...' అంది,

ఆ రాత్రంతా ఆమెతో మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తూ గడిపేశాను.

'వివాహం అయిపోయింది. ఇప్పుడింక చేయగలిగిందేమీలేదు. ఆమెకి నచ్చజెప్పి అతన్ని మర్చిపోయేట్లు చూడాలి, అని నిశ్చయించుకొన్నాను.

ఉదయం ఆమెని కూర్చోబెట్టి వివరంగా చెప్పాను. తప్పులనేవి ఎవరయినా చేస్తారవి, ఇప్పుడింక ఎవరూ ఏమీ చేయలేని స్థితిలో ఉన్నాం గాబట్టి, ఆవిషయం పూర్తిగా మర్చిపోవాలని—ఇంకెప్పుడు అతని కలలోకూడా తల్చుకోకూడదనీ—

'అంతా విని సరేనంది. ఆమెకు వచ్చిన ఉత్తరాలన్నీ చింపి పారవేశాను. పీడ విరగడయిపోయిందని సంతోషించాను ... కానీ మరో పదిహేనురోజులతర్వాత ఓరోజు నేను ఇంట్లో ఉండగా అతనిదగ్గరినుంచి మరో ఉత్తరం వచ్చింది. చింపి చదివాను ఈ పది హేనురోజుల్లోగా రెండుసార్లు అతనికి ఉత్తరాలు రాసుకొన్నట్లు ఉందందులో నన్నెంత త్వరగా వదిలేస్తే అంత మంచిదనీ — ఇద్దరూ రిజిష్టర్‌మారేజ్ చేసుకోవచ్చనీ రాశాడతను

'మొదటిసారిగా రాక్షసుణ్ణయ్యాను ఆరోజు. మాట ఇచ్చి మోసంచేసినందుకు కోపంలో ఆమెని ఇష్టమొచ్చినట్లు కొట్టాను. గోడకు కొట్టుకొని తలకు గాయమయింది. ఆరోజంతా ఏడుస్తూనే ఉంది. రెండ్రోజులవరకూ నేను మాట్లాడలేదామెతో ఎప్పటికయినా తనేవచ్చి 'తప్పయిపోయింది, క్షమించమని' అడుగుతుందేమోనని వేయికళ్ళతో ఎదురుచూశాను. అలాంటి ప్రయత్నమే కనిపించలేదు, మా ఇద్దరి మధ్యా భార్యాభర్తల సంబంధం ఆరోజుతోనే నశించిపోయింది

'చాలారోజులు యంత్రాల్లా గడిపాము ఇద్దరం.'

'ఓరోజు నేను భోజనం చేస్తుండగా వచ్చి 'మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి!' అంది నెమ్మదిగా.

'ఏమిటి?' అన్నాను సౌమ్యంగా.

'అతను నిన్న మళ్ళీ ఉత్తరం రాశాడు'

'ఏమని?'

'మిమ్మల్ని వదలి వచ్చేయమని...'

'వెళ్ళిపో...'

'వెళ్ళానికి సిద్ధంగానే ఉన్నాను కానీ ముందుగా మనం కోర్టుద్వారా విడిపోవాలి'

'అక్కడితో నాకు కోపం ఆగలేదు. గొడ్డుని బాదినట్లు బాదానామెని. ఆరోజు నుంచి ఆమెను చూసినప్పుడల్లా నాకు ఒళ్ళంతా కంపరం ఎత్తిపోతున్నట్లనిపిస్తోంది. అవమానం ఏ క్షణాన్నయినా ఇంట్లోంచి పారిపోతుందోనని భయం! అందుకే ఆఫీసుకెళ్ళినా ఎక్కడికెళ్ళినా తాళం వేసి వెళ్తుంటాను...'

'అదండీ విషయం. ఇందులో నా తప్పేమిటో — నేనేం చెయ్యాలో — మీరు చెప్పండి...' ఇంచుమించుగా ఏడుపు మొగంతో అన్నాడతను.

నాకు మనసంతా అదోరకం అయిపోయింది. ఇలాంటి భార్యలుంటారని నేను అంతవరకూ అనుకోలేదు అప్పుడు కూడా నాకు నమ్మకం కుదరటంలేదు. కానీ ఆ అమ్మాయి అంత మొండిగా ఉన్నప్పుడు విడాకు లిచ్చెయడమే మంచిదనిపించింది. మనసు లేనిదానితో కాపురం చేసేదానికంటె ఒంటరిగా బ్రతకటంలోనే సుఖముంది.

'అలాంటప్పుడు విడాకులిచ్చి పారేసి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోరాదూ?'

'ఆలోచించానండీ! అలాగే చేద్దామనుకొన్నాను కాని అదంత తేలిగ్గాదండీ — మా చెల్లాయికి వచ్చే సంబంధాలు కూడా వెనక్కి పోతాయేమో దాని మూలాన — అందుకని ఏమీ చెయ్యలేక పోతున్నాను...'

'మరి ఆమెను కొట్టి హింసించటం లాభమేమిటి కొట్టినంత మాత్రాన మనసు మారదని మీకు తెలీదా?'

'అది నా చేతుల్లో లేదండీ...ఒకోసారి నాశనమయిన నా జీవితం — నా జీవితం గురించి నేనుకన్న కలలూ — అన్నీ గుర్తొస్తాయి. దీనికంతకూ కారణమయిన నా భార్య ఎదురుగ్గా కనబడుతుంది — అంతే నేనేం చేస్తానో నాకె తెలీదు ఏదోకవక కారణంతో నాలో శక్తి నశించేవరకూ కొడతాను...'

'మీరు ఈ సమస్యని చాలా తెలివిగా పరిష్కరించాలి. మీరు చదువుకొన్న వాళ్ళు అంచేత అలాగే ప్రవర్తించండి లేపోతే చాలా నష్టపోతారు...'

ఆ తరువాత అతను నాకు కనబడటం మానివేశాడు నెలరోజులు గడిచిపోయినయి. వీధంతా గందరగోళంగా వుంది. ఓరోజు నేను నిద్రలేచేసరికి. నిద్రకళ్ళతోనే బయటకు పరిగెత్తాను.

శ్రీరామమూర్తి ఇంటిచుట్టూ జనం మూగిఉన్నారు.

అందర్నీ తోసుకొని లోపలకు పరి

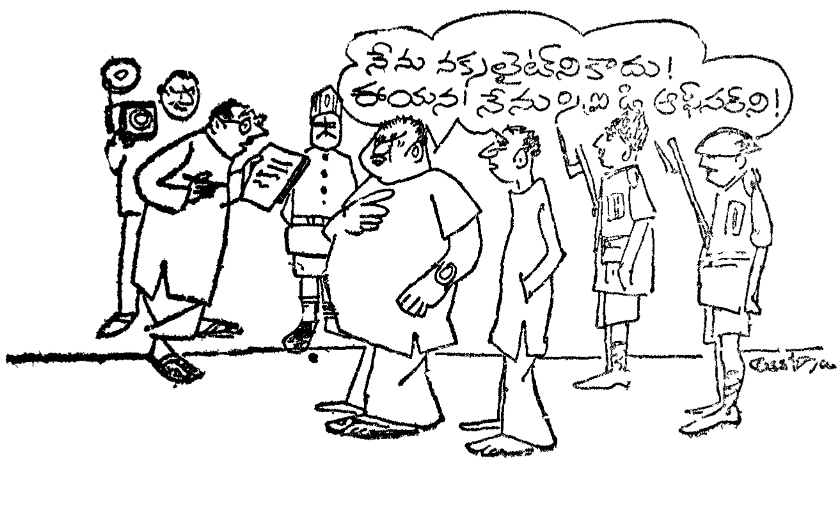

గెత్తాను. అప్పటికే అంతా ముగిసిపోయింది. వాళ్లోనే కిర్సనాయిలు పోసుకొని నిప్పం టించు కొన్నాడతను. పూర్తిగా కాలి పోయింది శరీరం.

అతని భార్య దూరంగా నుంచుని కళ్ళనిండుగా నీటితో శవంవంకే చూస్తోంది. దూరంగా టేబుల్ మీద కాగితం చూస్తు న్నారు కొంతమంది. పరుగెత్తి నేనూ చూశాను.

'నా సమస్యకిదే పరిష్కారం. నేను చావ డానికెవ్వరూ బాధ్యులు కారు' అని. అని ఉంది. ●

పాపం యీ దంతం హత్యచేయబడింది!

మరి దారుణంగా. కొంచెంకొంచెంగా విషం యిచ్చి చంపినట్లు. చిట్ట చివరి క్షణం దాకా, అంటే పన్ను ఊడి వచ్చేవేదాకా యీ ఘోరమైన సత్యం తెలియనేలేదు తెలినదేమిటంటే—తెలిసీ చేసిన అశ్రద్ధ అని. అటువంటి పరిస్థైనదికాని టూత్‌బ్రష్‌తోనూ, టూత్ పేస్ట్‌తోనూ పళ్ళను తోమటం.

మరి బినాకా ఫ్లోరైడ్ గనక తప్పకుండా ఎప్పుడూ వాడివున్నట్లయితే, యీ విషాద సంఘటన జరిగివుండేది కాదు. ఎందువల్లనంటే, బినాకా ఫ్లోరైడ్‌లోగల యస్ఎమ్ఎఫ్‌పి మూడు విధాలుగా పళ్ళల్లోని కంతల్నుంచీ దంతక్షయాన్నుంచీ రక్షిస్తుంది.

- పంటి ఎనామిల్‌ని గట్టిపరచటానికి
- నోటిలో తయారయ్యే ఏసిడ్ తయారు కాకుండానూ
- దంతక్షయాన్ని అరికట్టటానికి

మీ పళ్ళని హత్య చేయకండి
మీ పళ్ళని కాపాడుకోవటం కోసం

బినాకా ఫ్లోరైడ్

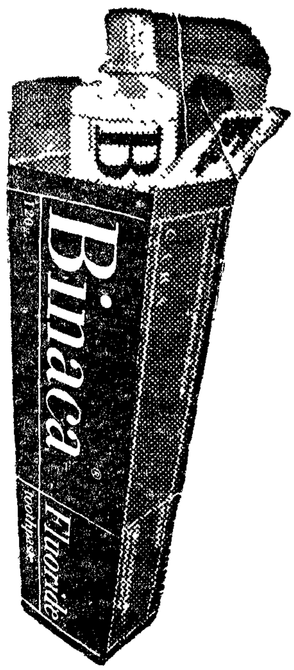

CIBA Cosmetics

ULKA-CB-35-TEL